Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8319
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

non cond zepit quod no e d' hoc mudo mendosi corde amplec
titur dulcid consiat in spiuali visione que sunt etna et stabi
lia contemplans Non enim zetrahitur huius mudi blandimenta
sensibilia cum sint mdubia illa fide ex virtutem sedurtoria
mendacia esse atq corruptibilia apparentia bona de mudo sen
sibili q' aduersat ppetua aduersitate mudo nostro intellectuali
vbi e vad vita q' aut aspirat et non curat mudum zet hu
ut audiat ut videat vt pulpet et putat postea spm posse
hic desiret contemplari qm non ~~quiescit~~ quesiuit bonum in
se p m eo quod de bono ptiipat est ut erideret exitus Quod
illum timor zetrahit de aduersitatibus mudi huius cui mod lucr
est ut erideret exitus suus ad libertatem celestem vnde est
atq ad predem spam se conuertat hoc e ut absoluatur ab equo
sensibili huius mudi cui de corpore seculi astringit spe acui
intellectuali libere vacet omni huius mudi que se sensibus ob
iecit illius contemplationem mutuit q' p ipsa insinuo in ipsis
creantis bonitatem intuet sicut aures sonum verborum capiunt
p mens non quiescit in sono p m sono contemplat causam sic
intentionem presentis Non e igit alia via cond spm immutu
in scrone sed affectione cotinua qm nichil ponitur habere p
solum habere q' omni dum habet ille habet sicut corpus cotu
tur ab aui hoc hec e hec ita aui vita hns zonate tur ado vo
hoc habet e a ubo isti sunt angli aues intellectual mudi cotuen
contemplati suus q' dum deum honorat honorat tu q' bonus deus
voces contemplatiuas sed mdum adimplet quae celestibus omnis
Et ic est finis. honoratus existit ic